

Sygn. akt II Ka 88/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Artur Lipiński

Protokolant: Wioletta Pelczar

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Sanoku - Izabeli Jurkowskiej - Hanus

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2018 roku w Krośnie

sprawy **P. S.** syna W. i H. ur. (...) w S.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 i § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sanoku z dnia 3 stycznia 2018 roku, sygn. akt II K 57/17

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego P. S. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) tytułem należności udziału w postępowaniu odwoławczym obrońcy oskarżonego radcy prawnego K. Ż.,

III. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 88/18

UZASADNIENIE WYROKU

Oskarżonemu P. S. Prokuratura Rejonowa w Sanoku postawiła zarzut popełnienia przestępstwa z art. 178 a § 1 i 4 kk opisanego w ten sposób, że : w dniu 5 kwietnia 2016r. w miejscowości S. , woj. (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki V. (...) o numerze rej. (...) oraz ciągnikiem rolniczym marki „Belarus”, znajdując się w stanie nietrzeźwości i będąc uprzednio prawomocnie skazanym przez Sąd Rejonowy w Sanoku wyrokiem z dnia 21 grudnia 2006r. , sygn.. akt VI K 710/06 za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 3 stycznia 2018r. Sąd Rejonowy w Sanoku uniewinnił oskarżonego P. S. od zarzucanego mu czynu.

Nadto tymże wyrokiem na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa , zasądzając jednocześnie od wymienionego na rzecz oskarżonego kwotę 3528 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją Prokurator Rejonowy w Sanoku w całości , domagając się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sanoku. Prokurator zarzucił w oparciu o art. 438 pkt. 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych , który miał wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia Sadu I instancji.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje :

Apelacja jest nieuzasadniona .

Na wstępie Sąd Odwoławczy pragnie podkreślić , iż Sąd I instancji bardzo szczegółowo przeprowadził postępowanie dowodowe , stosując się w całości do zaleceń zawartych w uzasadnieniu wyroku Sądu Odwoławczego z dnia 16 września 2017r. , sygn. akt II K 379/16.

Zdaniem Sądu Odwoławczego podkreślić należy, iż gdy postępowanie przygotowawcze w niniejszej sprawie było prowadzone równie starannie i dokładnie , jak to uczynił Sąd I instancji to logika i doświadczenie życiowe podpowiada , iż wątpliwe jest aby akt oskarżenia został oskarżonemu przedstawiony.

W ocenie Sądu Odwoławczego ustalony przez Sąd I instancji w ponownym postępowaniu stan faktyczny sprawy jest prawidłowy.

Sąd I instancji nie tylko przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe , przesłuchując świadków : A. P., M. K. (1), Z. Z. , K. Z. , J. G., T. K., A. G. (1), A. G. (2) , M. K. (2) oraz T. G. i J. S., ale i na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne , dotyczące zachowania oskarżonego w dniu 4 oraz 5 kwietnia 2016r. W kontekście zarzutu aktu oskarżenia istotny dowód w sprawie dotyczy zapisu nagrania zawiadomienia złożonego przez B. S. do KPP w S. w dniu 5 kwietnia 2016r. (k. 100). Dowód ten wskazuje , iż powodem wezwania na interwencję patrolu Policji był fakt awanturowania się oskarżonego i jego zachowania wobec zgłaszającej – żony B. S. a nie fakt kierowania w stanie nietrzeźwości samochodem przez oskarżonego. Zaakcentować należy, iż Sąd I instancji prawidłowo przyjął , że już w dniu 4 kwietnia 2016r. doszło do kłótni między oskarżonym i jego żoną B. S., która to kłótnia miała wpływ na dalsze zachowanie wymienionej następnego dnia. Co więcej Sąd I instancji prawidłowo ustalił, iż to właśnie 4 kwietnia 2016r. oskarżony wpadł do rowu samochodem Passat, co zresztą miało miejsce po kłótni z żoną. Tego dnia również oskarżony przy pomocy ciągnika Belarus próbował nieudolnie wyciągnąć V. (...) z opisanego wyżej rowu. W tych okolicznościach Sąd I instancji prawidłowo dał wiarę zeznaniom świadków : A. P. , J. G., A. G. (2) oraz A. G. (1), którzy w dniu 5 kwietnia w godzinach porannych i późniejszych widzieli stojący „w dziurze” samochód V. (...).

Słusznie w ocenie Sądu Odwoławczego Sąd I instancji dał wiarę w całości zeznaniom funkcjonariuszy Policji: J. S. i T. G., przy czym ocena tych zeznań i ich treść właściwie została ustalona w sytuacji uwzględnienia motywów zachowania , w chwili interwencji Policji oraz zgłoszenia zawiadomienia przez żonę oskarżonego B. S..

W przekonaniu Sądu Odwoławczego ocena zeznań świadka B. S. oraz wyjaśnień oskarżonego wbrew twierdzeniom apelacji (k. 168 oraz 171) jest trafna i znajduje oparcie w treści art. 7 i 4 kpk.

Reasumując Sąd Odwoławczy nie znalazł podstaw do zakwestionowania ustaleń faktycznych Sądu I instancji, gdyż te ustalenia są prawidłowe. Argumenty zaś przytoczone przez apelację stanowią w istocie polemikę z trafnym rozstrzygnięciem Sądu I instancji. Zdaniem Sądu Odwoławczego nie zachodzą przesłanki z art. 438 pkt. 3 kpk.

Rozstrzygnięcie Sądu Odwoławczego znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 437 § 1 kpk, 449 § 1 kpk oraz art. 456 kpk.

Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 632 pkt. 2 kpk